

IX. Stretnutie „Priateľov bl. Márie Celesty Crostarosa“ 12. 5. 2018 Kežmarok – popoludní

Eucharistia – ovocie prijímania.

Modlitba: Pane Ježišu, v tejto hodine milosrdenstva Ti chceme zvlášť ďakovať za dar Eucharistie – Teba samého, ukrytého vo svätej hostii. Ďakujeme Ti za tento najväčší dar Tvojho milosrdenstva. Prosíme Ťa o otvorené a smädné srdce, aby sme z tohto otvoreného prameňa milosrdenstva neustále čerpali, a tak mali život v hojnosti. Amen.

Naša téma je príliš hlboká, aby sme ju obsiahli a pozreli sa z rôznych uhlov pohľadu. Všetko, čo sme si už povedali, a čo si povieme je príliš málo. Celý život nám nebude stačiť... Boh to vie, a preto budeme mať celú večnosť na to, aby sme pochopili celú krásu a nádheru Ježiša ukrytého v Eucharistii. Avšak, pokiaľ ešte nie sme v nebi, ale na zemi, robme čo môžeme ☺. Poznávajme a prehľbujme svoju vieru. Sv. Tomáš Akvinský napísal: „Že v tejto sviatosti je pravé Kristovo telo a pravá Kristova krv, nemožno poznať zmyslami, ale iba vierou, ktorá sa opiera na Božiu autoritu.“ A sv. Cyril Alexandrijský dodáva: „Nepochybuj, či je to pravda, ale radšej prijmi s vierou Spasiteľove slová, lebo ten, ktorý je Pravda, neklame.“¹

Všimnime si malé vtáčiky, ony sa uspokoja s tým, že každý deň si nájdú nejakú omrvinku, semienko, dáždovku. Nenárokuje si na plnú chladničku. Každý deň si po troške nachádzajú potravu, ktorú im pripravil ich Stvoriteľ. Vezmime si teda a prijmime aj my tú „omrvinku“ a „kvapku“ toho, čo je nám dnes ponúkané.

Povedzme si o ovocí prijímania Eucharistie. Najprv malá vsuvka: Dogmatická teológia zdôrazňuje, že viera je vždy vstupnou podmienkou účinnosti sviatostí, ktorých sila sa spája s jej silou, v prípade nedostatku viery neprináša ovocie. Milosť potrebuje naše otvorenie sa a našu dispozíciu.² Ak Boh v nás nájde otvorené srdce, ktoré po ňom túži, ktoré verí a dôveruje, ktoré chce milovať, hojne vyleje svoje milosti. Keď Ježiša sviatostne nemôžeme prijať – urobme všetko preto, aby sme ho prijímali – vždy ho môžeme prijať duchovne, vždy ho môžeme prijať tým, že po ňom túžime, že ho voláme, aby k nám prišiel.

Ovocie prijímania Eucharistie ³

1. Prijímanie prehlbuje naše zjednotenie s Kristom. Prijímanie Eucharistie prináša ako hlavné ovocie dôverné zjednotenie s Ježišom Kristom.

- *Raz ráno na začiatku svätej omše si ako zvyčajne pozval moju dušu k tebe, k hlbokaj a dôvernej jednote vo svätom prijímaní.⁴*
- *Všetky stvorenia sú v ňom ako dieťa v matkinom lone. Aby si zakúsila túto opravdivú a pevnú istotu, ktorá nám nikdy nesmie chýbať, budeš žiť v Bohu ako sotva počaté dieťa v lone svojej matky. V jeho vôli budeš rásť, poznávať a sýtiť sa, takže nebudeš robiť nič iné, ako tvoja matka. V lone Boha budeš odpočívať spánkom lásky a všetko bude pre teba pokojom. Tam ťa nezasiahne nijaký úder, tam ťa nepotupia nijakí viditeľní ani neviditeľní nepriatelia. Nebudeš si priať opustiť toto lono predčasne ako tí, čo sa pre svoju sebalásku stali mŕtvymi deťmi. Sú to duše, ktoré si spôsobili najväčšie zlo...⁵*

Veď Pán hovorí: „Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom“ (Jn 6, 56). Život v Kristovi má svoj základ v eucharistickej hostine: „Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa“ (Jn 6, 57).

¹ Porov. KKC 1381

² Tadeusz Dajczer: Úvahy o viere, s. 150

³ Porov. KKC 1391 - 1405

⁴ Bl. Mária Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 156

⁵ Meditácia: Otče náš

„Keď veriaci prijímajú na [Pánove] sviatky Synovo telo, ohlasujú si navzájom dobrú zvesť, že je daný závdavok života, ako keď anjel povedal Márii [Magdaléne]: ‚Kristus vstal z mŕtvych!‘ Hľa, aj teraz sa udeľuje život a vzkriesenie tomu, kto prijíma Krista.“

Čo spôsobuje hmotný pokrm v našom telesnom živote, to obdivuhodným spôsobom uskutočňuje sväté prijímanie v našom duchovnom živote.

Pomáha nám to pochopiť sv. Augustín, keď hovorí o tom, koľko svetla sa mu dostalo, keď pocítil, že mu Kristus hovorí: *«Som pokrmom silných, rasti a budeš ma požívať. Nie ty mňa premeniš, ako premieňaš svoj pokrm v seba samého, ale ty budeš premenený vo mňa»* (Vyznania VII., 10,16: PL 32,742).

Pápež František na generálnej audiencii povedal: Ak sme to my, čo kráčaeme v zástupe, aby sme pristúpili k svätému prijímaniu, keďže ideme v procesii k oltáru na prijímanie, v skutočnosti je to Kristus, ktorý nám ide v ústrety, aby nás asimiloval do seba. Je to stretnutie s Ježišom! Živiť sa Eucharistiou znamená nechať sa premeniť v to, čo prijímame. Zakaždým, keď pristupujeme k prijímaniu, čoraz viac sa podobáme na Ježiša, vždy väčší sa premieňame v Ježiša. Tak ako sú premenené chlieb a víno na Pánovo Telo a Krv, tak tí, ktorí ich s vierou prijímajú, sú premenení na živú Eucharistiu.⁶

2. Prijímanie nás odľučuje od hriechu. Kristovo telo, ktoré prijímame vo svätom prijímaní, „je obetované za nás“ a krv, ktorú pijeme, „je vyliala za všetkých na odpustenie hriechov“. Preto nás Eucharistia nemôže zjednotiť s Kristom bez toho, aby nás zároveň neočistila od hriechov, ktoré sme spáchali, a neuchránila pred budúcimi hriechmi.

„Vždy, keď sa vylieva [Pánova] krv, vylieva sa na odpustenie hriechov, musím ju stále prijímať, aby mi stále odpúšťala hriechy. Ja, ktorý stále pácham hriechy, musím mať stále liek.“⁷

Podobne ako telesný pokrm slúži na obnovenie stratených síl, tak Eucharistia **posilňuje lásku, ktorá** v každodennom živote má sklón slabnúť. A táto oživená láska **zotiera všedné hriechy**. Keď sa nám Kristus dáva, oživuje našu lásku a robí nás schopnými pretrhnúť nezriadené lipnutia na stvorených a zakoreniť sa v ňom:

Ježiš Matke Celeste povedal:

➤ *Môj božský jas ničí škvrny, do ktorých bola duša nedobrovoľne stiahnutá svojou krehkosťou. Preto vždy, keď ma budeš prijímať vo svätom prijímaní, vzbud' si úmysel prijať nanovo v mojom srdci a skrze moju krv krstné rúcho⁸. A buď si istá, že vždy, keď vstúpiš so mnou do zjednotenia v láske, vyjdeš ešte krajšia a čistejšia.⁹*

Mária Celesta sa delí so svojou skúsenosťou, čo spôsobilo v nej sväté prijímanie:

➤ *Dnes ráno po svätom prijímaní, na slávnosť Zoslania Ducha Svätého, sa mi zdalo, že si vošiel do mojej duše. Tvoj božský Duch vošiel ako prudký svetelný šíp a prenikol celú moju dušu. Vtedy som si uvedomila, že v tebe, Slovo Otca, mi bol daný Duch pravdy, ktorého som v srdci prijala ako ohnivý a zároveň sladký šíp, ktorý vo mne spálil všetko moje zlo; v jeho svetle som sa javila sebe samej ako dvojročné dieťa v tvojom srdci. Môj drahý Milovaný, nikdy nedokážem vyjadriť, kým si! Si poklad nevyčísliteľnej hodnoty; bohatstvo, ktoré sa nekončí; krásu, ktorej sa nič nevyrovná. Si môj a ja som sa prestala báť, pretože mám teba; tvoje bohatstvá sú moje, a moje zlo je pochované v tvojom dobre.¹⁰*

3. Eucharistia nás tou istou láskou, ktorú v nás zapaluje, **chráni pred budúcimi smrteľnými hriechmi**. Čím väčšiu účasť máme na Kristovom živote a čím väčšie pokroky robíme v priateľstve s ním, tým ťažšie sa od neho odlúčime smrteľným hriechom. Eucharistia nie je zameraná na odpúšťanie smrteľných hriechov. To je vlastné sviatosti zmierenia.

Matka Celesta na konci svojho duchovného denníka: Rozhovory duše s Ježišom zapísala:

⁶ Pápež František, generálna audiencia 21.3. 2018

⁷ Sv. Ambróz

⁸ Porov. Zjv 7, 14.

⁹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 37

¹⁰ Tamže, s. 151

➤ *Daleko od teba Ježišu je ľahké spáchať hriech...vôbec sa nedivím, že biedni ľudia na svete upadajú do toľkých smrteľných hriechov a bied. Nemôže sa diať inak, ak sa nachádzajú mimo tejto účinnej ochrany...keď ťa človek stratí z dohľadu, hneď padá.*¹¹

4. Jednota tajomného tela: Eucharistia utvára Cirkev. Tí, čo prijímajú Eucharistiu, sú užšie zjednotení s Kristom. Preto ich Kristus spája so všetkými veriacimi do jedného tela – Cirkvi. Prijímanie Eucharistie obnovuje, posilňuje a prehľbuje toto včlenenie do Cirkvi, ktoré sa uskutočnilo už krstom. V krste sme boli povolaní, aby sme tvorili jedno telo. Eucharistia uskutočňuje toto povolanie.

Na našom stretnutí v marci sme si hovorili o sviatosti krstu. Medzi iným sme si povedali, že krstom sa začleňujeme – „vrastáme“ do Kristovho tela, ktorým je Cirkev. Vchádzajúc do spoločenstva s Kristom, vstupujeme do spoločenstva s tými, ktorí sú tak isto vštepení do Krista. Keď Kain zabil svojho brata Ábela, Boh sa ho opýtal: Kde je tvoj brat Ábel? A on mu odpovedal: Nevieam. Či som ja strážca svojho brata?¹² Krstom sme vstúpili nielen do spoločenstva s Kristom, ale aj do spoločenstva s inými, boli sme si navzájom zverení, sme strážcami seba navzájom, nemôžem povedať druhému: tvoj život sa ma netýka! Ani: čo sa staráš do môjho života?

Pápež František povedal: Kňazovi, ktorý ti pri rozdávaní Eucharistie hovorí: «Telo Kristovo», odpovedáš: «Amen», čiže uznávaš tú milosť a úsilie, ktoré v sebe obnáša stávanie sa Kristovým telom. Lebo keď prijímame Eucharistiu, stávame sa Kristovým telom. Toto je krásne, je to nádherné. Sväté prijímanie, zatiaľ čo nás zjednocuje s Kristom, vytrhávajúc nás z našich egoizmov, otvára nás a zjednocuje so všetkými tými, ktorí sú v ňom jedno. Hľa, zázrak svätého prijímania: stávame sa tým, čo prijímame!¹³

Slovo „spoločenstvo“, ktoré prekladáme do taliančiny ako – *comunione* – označuje Eucharistiu a zahrňuje v sebe vertikálnu i horizontálnu dimenziu Kristovho daru. Krásny a veľmi výrečný je potom v taliančine výraz *ricevere la comunione* – „prijat' spoločenstvo“, ktorý sa vzťahuje na prijímanie eucharistického pokrmu. Keď totiž konáme tento úkon, vstupujeme do spoločenstva so životom samotného Ježiša.¹⁴

Latinské pomenovanie *communio* sa zdá byť výrečnejšie ako naše pomenovanie sväté prijímanie, lebo toto slovo v slovenčine znamená spoločenstvo. Možno sa pri sv. prijímaní zameriavame iba na vzťah ja – Kristus. Ale význam slova *communio* – spoločenstvo – upozorňuje nielen na spoločenstvo s Bohom, ktorého prijímam, ale aj na mojich spolubratov a spolusestry pri tej istej posvätnéj hostine, na to, že Kristus ma spája nielen so sebou, ale aj s nimi.

Najjednoduchšou cestou, ako sa zjednotím s Bohom je prijímanie Kristovho tela a krvi, lebo stačí ísť na sväté prijímanie. Ale ono je aj najťažšou cestou, ako byť spolu, lebo ak Boha skutočne milujem, musím vedieť prijať aj ostatných ľudí, s ich chybami.

Obrad sv. prijímania za začína modlitbou, ktorú nás naučil sám Boh. Znova by som chcela upozorniť na slovko „nás“. Otče náš, chlieb náš, odpusť nám, my odpúšťame, neuved' nás, zbav nás. V liturgii sv. omše sme pred Bohom našim Otcom ako jeho deti – ako my – ako spoločenstvo! Tu sa buduje spoločenstvo, tu sa dávame dokopy, tu sú uzdravované naše rany, ktoré sme si navzájom podarovali, tu padajú múry rozdelenia, nesvornosti. Ak dobre chápeme Eucharistiu a prijímame jej ovocie budujeme Božie kráľovstvo tu na tejto zemi. Eucharistia sa právom volá tiež sviatosťou jednoty. Keď prijímame Ježiša, prúdi v nás jeho svätá krv, jeho krv prúdi v mojej sestre, bratovi. Ježiš nás takto zjednocuje znútra. Môžeme mať rôzne charaktery, svoje ťažkosti, sympatie, výhrady voči druhému, ale Tým, ktorý nás spája je Ježiš.

Všetci máme ťažkosti vo vzťahoch s druhými, vieme, že by sme mali milovať, odpúšťať, byť milosrdnými... vieme, akí máme byť, ale nejde to. Chvíľu sa nám darí, ale potom pohoríme na plnej čiare. Možno robíme veľmi veľa a veľmi sa pre to snažíme, ale nejde to. Možno si potrebujeme uvedomiť, že bez Ježiša to naozaj nepôjde, nepôjde to ani na 1%, nepôjde to vôbec. Pán nás učí pokore, trpezlivosti... Sv. Pavol píše veriacim v Efeze: Znášajte sa navzájom. A potom ďalej: Je len jedno Telo a len jeden Duch...jedna nádej, jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých.¹⁵ Na predminulom stretnutí o sviatosti krstu sme hovorili, že sme súčasťou Kristovho tela, druhý človek je tiež súčasťou toho

¹¹ Bl. Mária Celesta, Rozhovory duše s Ježišom, s. 153

¹² Gn 4, 9

¹³ Pápež František, generálna audiencia 21.3. 2018

¹⁴ Benedikt XVI

¹⁵ Porov. Ef 4, 2- 6

istého tela, a teda istým spôsobom patrí aj ku mne. On aj ja sme napojení tým istým Duchom, prúdi v nás Ježišova krv. Skúsme z tejto perspektívy pristupovať k druhým. Nie je to ľahké, pretože sme skrz naskrz obrastení egoizmom a pýchou viac ako tukom. Ale toto je cesta, ktorú nám ukázal Ježiš.

Matke Celeste Ježiš prezradil tajomstvo ako mu „spôsobiť“ radosť. Môže to byť pre nás veľmi praktický spôsob prihovárania sa za všetkých našich bratov a sestry:

➤ *Moja milovaná, už vieš, že nič ma neteší väčšmi, ako uzdravovanie mojich zranených údov, ktorými sú biedni hriešnici. Maj vo mňa živú dôveru, že to budeš môcť vykonať s pomocou mojej milosti. Nevesta moja, nečuduj sa tomu, čo ti navrhujem. Vysvetlím ti to veľmi jasne.*

Nevidíš, že na svete niektoré duše páchajú neprávosť, oddávajú sa úplne diablove, svojmu nepriateľovi, a spájajú svoju zvrátenú vôľu s jeho vôľou? Tak spôsobujú mojim úbohým stvoreniam ohromné zlo, akým sú čary a iné zhubné osídla, a to často proti vôli tých nešťastníkov, ktorých môže vyslobodiť iba moja moc. Napriek tomu, že moje strápené stvorenia nechcú upadať do týchto zhubných osídel, to jednak zlá vôľa zvrátených ľudí, spojená s diablovou vôľou, im spôsobuje veľa škody. Hoci tí ničomníci nemajú žiadnu moc nad mojimi stvoreniami, privádzajú jednak na ich telo rozličné zlo, ktoré sú schopní spôsobiť a ktoré bolo dopustené vzhľadom na moje najvyššie ciele: ja toto zlo využijem pre dobro mojich duší.

Ak nejaký ničomník, spojený s diablom, môže urobiť toľko zla, čo, podľa teba, môže urobiť človek dobrej vôle zjednotený v čistej láske a milosrdenstve s mojím Božským srdcom, ktoré je jeho jediným Pánom?

Teraz ťa naučím, ako môžeš pripútať k môjmu srdcu hriešnikov, ktorí ti sú zverení. Keď ma budeš prijímať v Najsvätejšej sviatosti, neodvolateľne sa mi odovzdaj a obetuj môjmu srdcu svoju vôľu aj celú svoju osobu, spoj ju s vôľou všetkých mučeníkov, ich krv spoj s mojou najdrahšou krvou; spoj ju tiež so srdcami všetkých, ktorí ma milovali a milujú, so srdcom mojej Matky, a napokon so srdcami zatvrdilých hriešnikov. Zviaž ich s mojím srdcom a obmy ich mojou krvou, a tak ich predstav môjmu Otcovi. Pros ho, aby z ohľadu na moje srdce tieto väzby zdokonalil. Uistujem ťa, že z ohľadu na mňa ti to nikdy neodoprie; neodoprie to ani tebe, ani nikomu, kto to učiní z úprimného a vrúcneho srdca.¹⁶

„Ak ste Kristovým telom a jeho údmi, vaša sviatosť je položená na Pánovom stole: prijímate svoju sviatosť. Na to, čím ste, odpovedáte Amen [Áno, je to pravda] a svojou odpoveďou to podpisujete. Počuješ totiž „Telo Kristovo“ a odpovedáš „Amen“. Bud' teda údom Kristovho tela, aby [tvoje] Amen bolo pravdivé.“¹⁷

➤ *Ráno pri svätom prijímaní si ma premenil na seba, lebo som vošla do človečenstva tvojho božského Slova a začala som sa obetovať Otcovi za všetkých ľudí. Nikdy predtým so to nezažila.¹⁸*

Eucharistia zaväzuje voči chudobným. Aby sme v pravde prijímali Kristovo telo a jeho krv obetované za nás, musíme spoznať Krista v tých najchudobnejších, najmenších... Ježiš sa stotožňuje s každým človekom, čokoľvek mu urobíme alebo neurobíme, urobíme to alebo neurobíme jemu samému! Kľakáme si s úctou pred Ježiša vo Sviatosti oltárnej – v ktorej s vierou adorujeme jeho Telo. Pred sviatostným požehnaním spievame: Ctíme túto Sviatosť slávnu, zbožne skloňme kolená... Ale Kristovo telo máme spoznať aj v našich bratoch a sestrách. Pri sv. prijímaní mi kňaz hovorí: Telo Kristovo. Ja odpovedám: Amen. Čo vlastne je mi povedané a čo ja odpovedám?

„Ochutnal si Pánovu krv, a ani tak nepoznáš brata;... teraz však zneuctuješ aj sám stôl, keď nepokladáš za hodného ani tvojho pokrmu toho, ktorý bol uznaný za hodného mať účasť na tomto stole... Boh ťa oslobodil od všetkých tvojich [hriechov] a uznal ťa za hodného takého stola: a ty si sa ani tak nestal štedrejším.“¹⁹

¹⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s.42

¹⁷ Sv. Augustín

¹⁸ Rozhovory duše s Ježišom, s.155

¹⁹ Sv. Ján Zlatoústý

5. Eucharistia – „závdavok budúcej slávy“

V jednej starodávnej modlitbe Cirkev s jasotom pozdravuje eucharistické tajomstvo: Ó, svätá hostina, pri ktorej prijímame Krista: slávi sa pamiatka jeho umučenia, duša sa naplňa milosťou a dostávame závdavok budúcej slávy.“

Pán už teraz prichádza vo svojej Eucharistii a je v nej prítomný medzi nami. Táto prítomnosť je však zahalená. Preto, keď slávime Eucharistiu, „očakávame splnenie blaženej nádeje a príchod nášho Spasiteľa Ježiša Krista“ a modlíme sa: „Pevne dúfame, že aj my sa tam [v tvojom kráľovstve]... budeme naveky radowať z tvojej slávy.

„Jeden chlieb je liekom nesmrteľnosti a protijedom, aby sme nezomreli, ale navždy žili v Ježišovi Kristovi“²⁰

V Eucharistii prijímame nášho Kráľa, a s ním aj jeho kráľovstvo. O toto kráľovstvo nás Ježiš naučil prosieť, v modlitbe Otče náš – príd' tvoje kráľovstvo!

➤ Kým do nás nevstúpi jeho kráľovstvo milosti tu na zemi, nebudeme schopní dosiahnuť nebeské kráľovstvo a s radosťou hľadiať z tváre do tváre na Božiu krásu. V nebi spočíva večné šťastie vo vlastnení Boha, zatiaľ čo na zemi k nám Božie kráľovstvo prichádza skrze vieru ako dar milosti a *závdavok večnosti*: tu vo viere a tam v sláve a vo svetle. To, že Boh prichádza, aby prebýval v nás a urobil si z nášho ducha svoj trón, je nepochopiteľný dar milosti! V tom tkvie naša veľká dôstojnosť! Nech teda príde ku mne tvoje kráľovstvo pokoja, ten *závdavok večnosti* a tá istá milosť, ktorú mi raz udelíš v nebi. Nech môj duch vlastní teba, svoje najvyššie Dobro, aby som sa už teraz vo viere radovala z nebeského šťastia večného kráľovstva.

* * *

Prežívame mariánsky mesiac máj. Ján Pavol II vo svojej encyklike o Eucharistii nás pozval vstúpiť do školy svätých, do školy Panny Márie:

Najmilší bratia a sestry, vstúpme do školy svätých, veľkých interpretov pravej eucharistickej zbožnosti. V nich dosiahla teológia o Eucharistii plnú krásu, prenesenú do života, je pre nás nákazlivá a takpovediac zahrieva. Počúvajte predovšetkým Najsvätejšiu Pannu, v ktorej sa viac než v komkoľvek inom javí eucharistické tajomstvo ako tajomstvo svetla. Hľadiac na ňu, spoznáme pretvárajúcu silu, ktorú má Eucharistia. V nej vidíme svet obnovený v láske. Keď ju kontemplujeme ako vzatú do neba s dušou a telom, vidíme štrbinou „nové nebo“ a „novú zem“, ktoré sa otvoria pred našimi očami pri Kristovom druhom príchode.²¹

Nie je možné milovať Eucharistiu, zamilovať sa do eucharistického Krista, a pritom nebyť vd'ačný tej, ktorá dala Kristovi ľudské telo. Nebolo by Eucharistie, keby nebolo Márie.

Bez Eucharistie by nebolo svätých, nebolo by Márie Celesty...

18. júna uplynú už dva roky od blahorečenia Márie Celesty. Táto udalosť nás takpovediac dala všetkých do „pohybu“. Tu nejde len o púť na jej blahorečenie a potom na miesta, kde žila, ale zvlášť o pohyb nášho srdca a ducha, o našu túžbu vykročiť na cestu za rozvíjaním svojej viery, budovaním vzťahov, hľadanií odpovedí na svoje otázky...

Modlíme sa spolu s Matkou Celestou:

Otče lásky, daj mi svoje Slovo, svoj substanciálny chlieb, pretože v ňom budem mať všetky veci, všetko dobro, každú čnosť, každú milosť a celú lásku. Sýtiac sa týmto pokrmom života a pijúc z tohto prameňa živej vody, už nebudem túžiť po pokrme a nápoji z deravej cisterny, ale budem sa radowať zo sýtosti a plnosti, ktorú má Otec v sebe samom a na ktorej dáva z milosti účasť aj nám, biednym stvoreniam.

²⁰ Sv. Ignác Antiochijský

²¹ Ecclesia de Eucharistia – Cirkev žije z Eucharistie: Encyklika Jána Pavla II

Tak ako zamilovaná nevesta túži po zjednotení so svojim ženíchom, ktorý je jej jediným a trvalým vlastníctvom, tak ťa aj ja, Otče, vrúcne prosím: Daj mi toho, ktorý je môj život, moja podstata, moje bytie, moja sláva a moje jediné všetko, v ktorom môžem naveky odpočívať. Podobne ako je Syn tvojou podstatou a radosťou, nech je aj mojou láskou, mojím bytostným pokrmom, mojím každodenným chlebom, mojím dychom v každučkej chvíli, mojou slávou a radosťou naveky, nech je pre mňa všetkým, čo potrebujem.²²

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému... Bl. Mária Celesta, oroduj za nás!

²² Meditácia: Otče náš – chlieb náš každodenný daj nám dnes